

Kolláth György ügyvéd
1122 Budapest, Városmajor út 43.
Tel/fax: 4570639 www.kollath.com,
gvorgy.kollath@gmail.com

II. fokú ügyszám: 5.Pf.21.448/2010/2-I.

Tisztelt Fővárosi Ítéltábla!

A felperes a fellebbezését: annak petítumát és érveit változatlanul fenntartja. Az I. fokú ítélet megváltoztatását kérjük a kártérítés összegének megemlése vonatkozásában: a pótlólag becsatolt magánszakértői vélemény levezetéseit, kiegészítéseit, összefüggéseit, már az ítélettel kezdettől egyező metodikáját és végső számsorát figyelembe véve. Az említett kiegészítő igazságügyi könyvszakértői vélemény 10. oldala a 2002. évtől a 2008. évvel bezárólag táblázatba foglalja, összegezi és kamatosítja a felperes által kért vagyoni kár összegét és járulékát. Ezeket nem ismételném meg. Azt is csupán jelezem, hogy a remélt pernyeres esetében I. és II. fokú ügyvédi perköltségben is kérném marasztalni az alperest: tekintetbe véve az irányadó jogszabály szerinti mértéket és a 25 %-os áfa-kört is.

Nem készülök a pro és kontra fellebbezések elemző bemutatására sem. Erre szolgált a bírői felhívásra benyújtott írásbeli előkészítés: újat hozzáfűzni mindahhoz csak erőltetetten lehetne.

Ugyanakkor a „jászladányi iskolaügy” 9 éve itt és ma, remélhetőleg a jogvita befejezésének napján módot ad néhány releváns és az ügyre tartozó tényközlés és következtetés megállapítására. 2-3 percben erről szólnék.

1) Abban a téves hiszemben született meg az oktatási tárcavezetés iskola-bezárató intézkedése /vagyis nem csupán az inkriminált határozata, de annak jogsértő tevőleges és mulasztásos körítése is/, hogy bármiféle szegregációt bármi áron megakadályozzanak. Két dolog nem érdekelt a döntéshozókat: egyfelől, hogy tényleg volt-e, egyáltalán van-e jogsértő elkülönítés az iskolás gyermekek között, másrészt az, hogy milyen jogi keretek között cselekedhetnek egyáltalán. Oda akartak vágni, hogy mindenki értsen belőle. Ez volt a cél és az eredmény, tekintet nélkül annak következményeire. Csakhogy, majdnem 9 év alatt egyetlen ízben és egyetlen közhatalóság előtt, még visszamenőlegesen sem bizonyosodott be a ladányi szegregáció. Az ellenkezője vált nyilvánvalóvá: az integráció sikeres iskolapéldájaként a felperesi iskolában ösztönzően, kiváló együttműködésben és eredményekkel együtt tanul roma és nem roma diák. Ma pedig a megye talán legjobb iskolája a főhatósági megaláztatás és megbélyegzés ellenére működik. A jelen pernek jó végeredménye valóságos igazság-szolgáltatás lehet, s így a vagyoni kár megtérítésén túl erkölcsi elégtétel is az adott közösségnek. Felérne azzal, hogy az alperes - általa eddig még meg sem kísérelt módon – a sajnálkozását fejezné ki legalább az elveszett egy évről.

2) Bizarr adalék, hogy erre még az új tárca, a Nemzet Erőforrásának Minisztériuma sem látott okot vagy esélyt. A T. Alperessel szembeni jogvita a 2006. évi parlamenti választásokat követő napon indult. 3 fő jellemzője volt. Soha nem mutatott készséget a tárca-vezetés – máig sem – egy tisztességes egyezség-kötésre. Soha nem tett kísérletet arra, hogy a kárfelelősség alól tényszerűen kimentse magát, igazolván, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható volt, lett volna. Harmadsorban pedig mantra-szerű kifogásokkal, üres vagy már cáfolt hivatkozásokkal lassította a pert. Néhány esetben pedig más bíróság által már anyagi jogerővel eldöntött tényt próbált átértelmezni. Egyáltalán nem igazolta, hogy volt szegregáció, vagy más, releváns jogsértés a felperes oldalán erre a perre kiható érvénnyel. Végig politikai presztízskérdésként kezelte a jászladányi magániskola megrendszabályozását: még a saját közoktatási joganyagukkal, és a közigazgatás évtizedes eljárási normáival és garanciáival szemben is.

3) Megítélésünk szerint a felperes az ítéleti bizonyosság mértékéig eleget tett perbeli kötelezettségének. A jogellenességet több elemében igazoltuk. Annak ok-okozati összefüggését pedig a tárcavezetés nyilvánvaló célja és bekövetkezett - várt – eredménye mutatja. A Ptk. 355. § kártérítési válfajai közül kezdettől igazságügyi szakértő által, a szakma szabályainak és a bíróságok elvárásainak megfelelően készített, de evidensen a benyújtás 2006. événél zárult aggálytalan szakvélemény szolgált alapul. Az, amely mindössze a kieső egy év sajátos jövedelem-vesztését vette alapul, és nem azt, ami úgyszólván a rendes működésben elköltött forrás lett volna. Becslésem szerint, ha tokkal-vonóval minden egyebet is felszámított volna az alapítvány, akkor a kár globál összege talán meg is duplázódhatott volna. Mértéktartás nyilvánul meg az igényben, a 2002. utáni évek redukálódó összegű felmenő rendszerében.

A jogorvoslati elbírálás sarkköve, hogy az I. fokú határozat egészében véve, érdemben helytálló-e. A mi esetünkben ez úgy áll, hogy jogalapi tekintetben összességében helytálló (bár bővíthető volna). A kár összege tekintetében a bent lévő iratok és nyilatkozatok mentén simán kiegészíthető, II. fokon biztonsággal, megalapozottan megváltoztatható. Nem látunk hatályon kívül helyezési okot.

A ladányi gyermekek és szüleik az egy éves kiesést már nem kapják vissza. Az akkori diákok nem részesülnek a múltat illető kompenzációban azért, mert egy önkényes döntés átirányította őket máshová, keserűséget, értetlenséget, költséget okozva. Ez tanulság a számukra, de mindannyiunknak is. A T. Táblabíróság várható ítélete jogi szempontból és a közállapotokat illetően is segíthet a nyugalmat, a megértést, a bizalmat visszahozni. Tisztelttel várjuk a döntésüket.

Jászladány-Budapest, 2011. február 10. Tisztelettel:

a Jászladányi Zana Sándor Imre Nevelési Oktatási Közhasznú Alapítvány, felperes

képviseli: Kolláth György ügyvéd